

zakelijk kwaad. Ik bijvoorbeeld kan er best buiten". Dit zeggende schonk hij zich zes glazen wijn en dronk ze van het rijtje af leeg.

Mylady gaf haar wraak niet op, maar een sluipmoordenaar geld, die zich onder d'Artagnan's bed verborg. Toevallig had onze held juist de wacht. Porthos sliep in zijn bed, want deze was juist wegens wanbetaling uit zijn eigen huis, en van huis uit zóó gezet, dat hij er door zakte en met zijn gewicht den moordenaar verpletterde. Toen trachtte Mylady d'Artagnan te vergiftigen en kocht zijn hospita tot dat doel om. Deze kwam evenwel, toen zij van plan was op- en het hem toe te dienen, in den gang Aramis tegen, die juist in de stemming was om te preeken, en zoo aandoenlijk sprak, dat het vrouwmensch berouw kreeg en zelf de vergiftigde spijzen slikte. Vervolgens schreef Mylady een listig briefje aan d'Artagnan, om hem in de val te lokken. Maar Athos, die het zag liggen en om papillotten verlegen was, gebruikte het als zoodanig en het bereikte zijn bestemming niet.

Mylady meende nu dat de kardinaal de man was om de kat de bel aan te binden, en zond hem een kattedelletje.

Richelieu liet d'Artagnan roepen.

„Ik heb leelijke dingen van u gehoord", zei hij tot den jongen man, „Gij doodt al mijn gardes. Bovendien zijt gij de minnaar der koningin. Dat zal ik den koning vertellen".

Hij deed een stap naar de deur. D'Artagnan trok den degen.

„Slechts over mijn lijk!" zeide hij.

De kardinaal klopte d'Artagnan op den schouder en lachte smakelijk.

„Goed zoo!" zei hij. „Ik heb u maar op

de proef willen stellen. Ga gerust uw gang. Mij hindert het niet. Integendeel; ik gun het hem! Ik benoem u tot luitenant, en verdubbel uw gage".

D'Artagnan boog diep. Hij achtte het onnoodig te zeggen, dat hij de koningin alleen de hand had gekust, meer niet....

De kardinaal schreef nu iets op een papier en gaf dit aan d'Artagnan. „Breng dit aan Mylady", zei hij.

D'Artagnan ging met zijn drie vrienden naar Mylady en reikte haar het papier. Het bevatte deze woorden:

„Het is op mijn bevel en tot heil van den Staat, dat houder dezes deed wat hij niet laten kon."

Richelieu.

Mylady schuimbekte en viel neer. Zij kwam ongelukkig terecht. Haar hals was fraai en slank, maar ook broos. Zij brak den nek, en was dood.

Om deze gebeurtenissen te, gaven met hun vieren de musketiers elkaar een feest, dat schitterend was. De kardinaal zond uitstekenden wijn, dien men dronk op de gezondheid van al zijn vijanden, waarbij vooral Athos zich weerde. Porthos droeg een mooi nieuw pak, waarvan echter in den loop van den avond alle knoopen afsprongen, en Aramis een Latijnsch gedicht voor, dat begon met een verheerlijking van de monnikspij en eindigde met een diepgevoelde hulde aan de schouders eener dame.

Plotseling zag d'Artagnan op de binnenplaats den man met den mantel. Hij vloog de deur uit en de trap af, den degen in de vuist, maar zijn vijand vond hij niet, nu niet en nooit. Niets is volmaakt op deze wereld.

